

ressò mont-roigenc

ELS GEGANTERS DEL BARRI DELS 6 CARRERS I ELS GRALLERS DE MONT-ROIG PREGONERS DE LA FESTA MAJOR 2024

PREGÓ DE FESTA MAJOR DELS GRALLERS DE MONT-ROIG: MIQUEL ANGUERA I BRÚ, “BEATET” (pregó íntegre, del dijous 26 de setembre)

01-10-2024

“En 1r lloc volem donar les gràcies als responsables de la Casa de la Vila de Mont-roig per la invitació que ens han fet de ser els pregoners d’enguany a la nostra Festa Major. Ha estat, realment, una sorpresa per a nosaltres, i pensem que hem estat convidats a ser els pregoners, perquè enguany celebrem els 40 anys del nostre naixement: tant dels gegants Miquel i Roca, del Barri dels 6 Carrers, com dels Grallers de Mont-roig. Tot va començar l’any 1980, en la celebració del 8è Centenari de la nostra Carta de Població (any 1180). Gegants, només hi havia el Roc i la Bàrbara i Grallers, no en teníem encara. I parlem de sorpresa per la invitació perquè abans que el nostre 40è aniversari, el nostre entranyable Club Atlètic Mont-roig de futbol, ja té 102 de vida. I segon, l’AVMR, aquesta de la Flama del Canigó, de Ressò mont-roigenc, de la pedra seca, dels llibres d’en Martí Rom, etc. etc. i que enguany ja han arribat als 50 anys de vida, creiem, honestament, que s’ho mereixien més que no pas nosaltres. No és una crítica, eh!

Vista de la pl. de mossèn Gaietà Ivern

Els 6 pregoners: Miquel, Joaquim pare, Joaquim fill, Enric, Lluís i Pere, amb el Sr. Alcalde i regidora

Dit això, i contents encara per la invitació de l’Ajuntament, volem reivindicar la importància cabdal de la tasca de la Colla G. del Barri dels 6 Carrers, dels Grallers de Mont-roig i de la Colla Geg. i G. del Barri de Dalt, Pitota i Pitot que, sense tots naltros, les festes i fires de Mont-roig, restarien orfes de l’essència i l’esperit de la festa popular i tradicional. Serien com un arbre, amb forta soca, SÍ, però sense arrels. Durant quaranta anys hem fet i continuarem fent que la festa sigui del poble i per al poble. Que aquesta comunió sigui indissoluble i duradora i, només així “bastirem plegats una cabana d’esperances cara al vent” en paraules del nostre estimat poeta Miquel Ferré de cal COT. Només així servarem els nostres orígens, per no perdre la nostra identitat. Aquest món globalitzat que hem creat ha desnaturalitzat molt la nostra vida cultural i festiva i no ens podem permetre el luxe de perdre aquesta gran herència dels nostres avis i que hem de

transmetre als nostres fills i nets, amenaçats per aquestes noves tecnologies que, tot i ser necessàries, també són un clar perill. Una activitat festiva o esportiva organitzada per alguna entitat del poble és un èxit segur!!

I això ens ha fet pensar en l'inoblidable Lluís Maria Xirinacs, lluitador incansable, insubornable, tossut, que, a mitjans dels anys 90, ja ens donà una magistral lliçó parlant dels nostres castells, on els més forts fan pinya, a baix, als *solaments*, perquè la més petita i fràgil, l'enxaneta, pugui aixecar l'aleta dalt del cim del castell. Aquest és el nostre esperit. Si així ho entenem, tant el poble com els nostres representants i volem continuar per aquest camí, Mont-roig arribarà més lluny, més amunt, amb més solidaritat i bastint un futur millor per als més fràgils: els nostres fills i els nostres nets. Haurem posat les bases perquè el nostre poble tingui present i futur amb la nostra Llengua, la nostra Cultura i el nostre País. Al llarg d'aquests 40 anys hem portat el nom de Mont-roig arreu de les nostres comarques, fins i tot a Normandia, la Camarga a França (2 anys), Andorra, Suïssa i vam fer rècord mundial a Matadepera, l'any 1992, també amb la Pitota i el Pitot, en la II Trobada Internacional amb 1.500 gegants, grallers i músics de tot el món. És a dir: hem fet, fem i farem País!!

Per acabar, perdó, abans, m'oblidava de demanar més diners del pressupost municipal per a la CULTURA. Sense ella, la deessa CULTURA, la vida dels pobles seria el pas del desert que ningú no vol passar. Sense CULTURA un poble és mort! I no volem pas morir. I ja que hem parlat de "fer pinya", què millor que demanar al Joaquim "Espardenyer" que ens parli del naixement dels nostres gegants Miquel i Roca?? Visca Mont-roig!! Visca la Festa Major!! Fal·lera gegantera i Visca CATALUNYA!! “.

PREGÓ DE FESTA MAJOR A CÀRREC DELS GEGANTERS DEL BARRI DELS SIS CARRERS. PARLA EN JOAQUIM ROIGÉ I GONZÀLEZ:

“Quan em van dir que havíem de fer el pregó de la festa Major explicant la trajectòria dels nostres gegants, no sabia com posar-m'hi; llavors el Gegant Miquel em va dir: deixa'm-ho a mi, jo els hi explicaré tot; així que li passo la paraula.

Hola! soc el Miquel que, juntament amb la Roca, som els gegants del Barri dels 6 Carrers. Avui fa 40 anys que teníem 3 mesos de vida.

Joaquim Roigé

Un grup d'eixelebrats van pensar ¿ per què no fem uns gegants? Després de les primeres festes de barri, carregats de bones intencions i ganes de fer coses, van saber que l'Albert Macaya, llavors director de l'Escola d'Art de Reus, havia fet uns caps i unes mans que eren els nostres. Ens van venir a veure, els van agradar, i l'Enric Aragonès, que era metge, va dir “jo faré els cossos”. Llavors un grup nombrós de dones del barri van decidir: “nosaltres els vestirem”. Van anar a Reus, a cal Navàs, van comprar la roba i es van posar

a cosir a l'antiga abadia, a les ordres de la Lola Casas. He sentit que van anar a la pastisseria del amic i geganter Fèlix Rebollo, per prendre mides i tallar els vestits, ja que necessitaven un lloc gran degut a les nostres mides gegantines.

Una vegada vestits, els molt *racans* ens van fer unes perruques d'estopa, perquè deien que no hi havia peles per fer-les de cabell. Vàrem sortir de la placeta de l'abadia per pujar el carrer Major. Quan vam arribar a la plaça de l'Església, vam fer la nostra 1a ballada al so de les gralles del Miquel Anguera i la seva colla.

L'endemà, després que la gent del barri s'omplís els estómacs amb un bon esmorzar, ens van venir a buscar a cal Jordi, on havien passat la nit, i ens van portar a Missa rodejats de dones amb *xulones* i nenes i nens vestits de catalans. Feien molt goig tanta alegria i animació.

A l'església no hi cabia ningú més. Quan vam entrar, la gent posada dempeus va esclatar amb una picada de mans molt emocionant.

Després de la missa, al sortir de l'església i al peu de les escales, rodejats de tot el barri i amb el Roc i la Bàrbara com a padrins, Mossèn Rubio ens va batejar. Des d'uns balcons, com es feia abans, van tirar confits, caramels i pessetes. Molta gent de la plaça, la majoria canalla, es van posar a plegar-les. Llavors contents com estaven ens vam posar a ballar al so de les gralles.

Després de tot l'esdeveniment, ens van portar per tot Catalunya, ciutats geganteres, festes de barri, festes majors, i fins i tot vam anar a Andorra i a Benicarló. Això va durar uns anys. Després, poc a poc, i degut a les feines de cada un, a les sortides teníem menys geganters, tenint en compte que a cada sortida ens desmuntaven del tot: braços, caps, vestits i cavallets ... I vam arribar a l'última sortida, que em sembla que va ser a Riudoms, on només eren dos geganters per a la Roca i per a mi. Llavors vam dir prou.

Ens van tancar a ca l'Elisa i no vam sortir pràcticament fins que vam fer 20 anys.

La Roca i jo estàvem tranquils, descansant, sense fer res i, de sobte, ve un i em diu "noi, espavila't que us heu de casar! Ja teniu 20 anys i no pot ser que passeu tant temps junts sense estar casats". Dit això, es van ajuntar 4 geganters vells i geganters joves, ens van fer vestits nous i ens van portar a l'església. La Roca va entrar de la mà del Salva Patrón, i jo, acompanyat de la M. Neus Mendoza. Quan vam entrar a l'església estava plena de gom a gom. Amb la gent aplaudint vam arribar a l'alta major on Mossèn Alegret ens va unir en matrimoni.

Al sortir, hi va haver festa grossa amb una paella al pati del rentador.

Ara passo la paraula al meu fill Joaquim, cap de colla de la següent generació.

Però abans, un record molt sentit per als dos geganters que ens han deixat: el Santi Mendoza i l'Agustí Gomis que sempre els tindrem al cor".

PREGÓ DE FESTA MAJOR. GEGANTERS DEL BARRI DELS 6 CARRERS. PARLA EN JOAQUIM ROIGÉ I PAIXÀ

Bona nit a tothom!

Soc Quim Roigé i vaig començar a ser el cap de colla a partir del 20è aniversari dels gegants, l'any 2004.

Joaquim Roigé, fill

Uns anys abans del 20è aniversari, la gent del barri van decidir tornar a treure els gegants. Fins aquell moment, el Miquel i la Roca portaven anys desmuntats i guardats, esperant que algú com nosaltres els anés a buscar. Quan els joves del barri els vam veure muntats una altra vegada, ens van venir al cap els records de quan érem petits i no vam tardar ni un segon en contagiarnos de la fal·lera gegantera que ens transmetien els nostres pares, mares, familiars, veïns i veïnes.

Els primers geganters de la nova fornada vàrem ser el Pep Munté, l'Eduard Blanch, el Ricard Blanch, l'Ignasi Escoda, el Sergi Anguera, el Jordi Prous i un servidor. Els primers anys vam tenir al nostre costat ensenyant-nos el Salva, com a geganter veterà i xofer i a la Maria Neus com a tresorera.

Al cap d'uns anys, amb una mica més d'experiència i a començar anar sols pel món, van entrar a la colla tot un nou grup de joves amb moltes ganes de fer ballar els gegants, el Toni, el Javi, el Maikel i el Ruben. Tots junts vam fer ballar els gegants pels diferents pobles de la comarca i província, celebrant les seves festes majors, aniversaris i també en alguna ciutat gegantera, tenim tantes anècdotes i bon records que segur que donarien per fer-ne un llibre.

L'any 2009 vam celebrar els 25 anys del Miquel i la Roca i dels Grallers de Mont-roig, amb una celebració "por todo lo alto". Amb l'ajuda dels veïns i veïnes del barri, vam decorar tots i cada un dels carrers i plaça del barri. El cap de setmana va estar ple d'actes, on el plat fort va ser el concert de l'orquestra Mitjanit aquí a la plaça i una trobada gegantera amb més de 12 colles de gegants recorrent els carrers del nostre estimat barri. Aquesta celebració va ser molt especial, ja que feia molts anys que no se celebraven les festes del Barri dels sis carrers. Els veïns i veïnes van col·laborar i gaudir d'un cap de setmana ple d'alegria, on tots vam recordar aquelles festes que feia anys que no se celebraven.

Durant aquests anys també vam tenir noves incorporacions a la colla, com la Laia, el Ferran, el Sergi Vega, el Jordi Muntaner, l'Enric, l'Àlvaro, el Joan Jordi, el Guillem Ribes, el Carles i el Lluís.

Totes i cadascun d'aquests geganters o geganteres van ser vitals durant aquests anys perquè la colla pogués arribar fins a dia d'avui i també per poder participar en totes les

sortides que la colla volia fer, com per exemple, el 2010 vam fer la sortida més llunyana de tota la història de la colla, ja que aprofitant que Mont-roig es va agermanar amb el poble francès de Caudebec-lès-Elbeuf, un poble de Normandia, vam fer un intercanvi cultural, i amb el camionet nou de l'Ajuntament, que ens deixaven en aquells anys, tot carregat de maletes, gralles i gegants vam travessar tota França, per ensenyar-los un trosset de Mont-roig i de la nostra cultura catalana.

El 2013 va ser un any molt trist per la colla, perquè el 4 de febrer ens deixava el geganter Ruben Pardo, un amic, una molt bona persona i un geganter dels fixos, dels que sempre venia a totes les sortides de la colla. Sempre podies comptar amb ell per tirar endavant aquelles sortides complicades amb poca gent per ballar.

Ja el 2014, vàrem fer la celebració dels 30 anys dels gegants i dels grallers, on vam tenir de pregoner l'artista que va fer els caps i les mans dels gegants, l'Albert Macaya. Durant el cap de setmana vam poder gaudir d'una altra gran festa de barri, amb moltes activitats, concerts, un concurs de titius i una peculiar celebració del *Míster* del Barri, que va guanyar el Jordi Gil. Vam acabar la celebració amb una trobada gegantera amb 14 colles de gegants, tot un rècord per a nosaltres.

Amb aquesta celebració també vam comptar amb l'ajuda de tot el barri, i crec que va agradar molt, perquè passats uns mesos i sota el paraigua de la colla gegantera, van arrencar les Festes del Barri de forma anual, on aquell estiu del 2015 es va organitzar un sopar a la fresca aquí mateix a la plaça.

El 2016 va ser un any també ple d'activitats amb el Barri, vam organitzar una calçotada popular i al juny es va organitzar una paella popular a l'ombra dels rentadors. Tot això, també, amb la col·laboració dels veïns i veïnes del Barri.

Durant tots aquests anys, entre sortides i trobades geganteres, Catalunya estava immersa en el "procés", ho dic en passat, perquè els nostres polítics ja es van encarregar d'acabar-lo entre tots. Bé, crec que encara n'hi ha que es pensen que vivim abans del dia de la proclamació dels 6 segons, que es va fer a les escales del Parlament, però bé, sense anar-me'n per les branques, els geganters i grallers durant tots aquells anys sempre vam estar allí, anant a moltes manifestacions de l'11 de setembre a Barcelona i a la de Tarragona, perquè creïem, no en l'objectiu final, sinó en que era democràtic, necessari i assenyat el que demanàvem.

A l'estiu del 2017, emulant potser el que passaria a Catalunya a la tardor d'aquell mateix any, es va prendre la decisió de separar la Colla Gegantera, de l'organització de les Festes del Barri dels 6 Carrers. Va ser una decisió difícil i sentida, però els nostres objectius eren diferents, així doncs, a partir d'allí cada grup va agafar el seu propi camí. Els que som del Barri i de la colla gegantera des de ben petits, ens costa contemplar uns gegants sense un barri i un barri sense els seus gegants. Espero que en un futur el Barri pugui tornar a gaudir dels seus gegants i els gegants, del seu barri.

Aquell mateix any vam decidir portar a restaurar els nostres gegants a l'empresa reusenca Taller Avall, ja que, pobrets, ja els hi tocava després de 33 anys.

I a finals d'aquell mateix estiu i després de més de 13 anys estant al davant de la colla, vaig prendre la decisió que el millor era passar el relleu a un altre geganter, amb ganes renovades per treballar i per fer la colla ben gran. L'elegit va ser l'Enric al qual en breu li passaré la paraula, però abans, volia donar les gràcies a tots els geganters, geganteres, grallers, gralleres i acompanyants que han estat a la colla, perquè sense les seves ganes, no haguéssim arribat fins aquí ni haguéssim fet res de tot això. Sense res més, passo la paraula a l'actual cap de colla, l'Enric Margalef.

PREGÓ DE L'ENRIC MARGALEF, ACTUAL CAP DE LA COLLA GEGANTERA DEL BARRI DELS 6 CARRERS DE MONT-ROIG

Bon vespre a tothom i moltes gràcies per les teves paraules, Quim!

Per als qui no em coneixeu, soc l'Enric Margalef nascut a la Cala. Fa 24 anys que visc a Mont-roig i des de fa ja 10 anys, formo part d'aquesta petita família que és la Colla Geganterera dels 6 Carrers, tot un honor.

Sempre m'he preguntat per què fem ballar els gegants. És curiós, al cap i a la fi no deixen de ser uns grans ninos de fusta, roba i cartró pedra. Però, amb el temps, he descobert que fent ballar el Miquel i la Roca tinc un curiós privilegi: mirar per la petita reixeta que porten a la faldilla. Des d'allà observo les cares dels xiquets i les xiquetes, entre l'alegria,

la curiositat i la por. És llavors que me n'adono que fer-los ballar és molt més que fer moure un grans ninots. És donar alegria a la nostra canalla, és transmetre a petits i grans la nostra cultura geganterera acompanyats de les gralles i timbals. M'agradaria que, en alguna ocasió, si podeu, ho provéssiu, us hi convido. Entreu a dintre d'un gegant i feu-lo ballar, només que sigui per gaudir de poder mirar per aquesta reixeta màgica.

Enric Margalef

Formar part de la Coll Geganterera ha sigut per mi una manera d'integrar-me al poble i sentir-me una mica més mont-roigenc, "oco", amb la Cala sempre al cor! I també així poder formar part del teixit associatiu del poble i comprovar que les associacions locals fan una feina importantíssima per conservar cultura i tradicions.

M'agradaria donar-vos les gràcies a tots, per donar-me aquesta bonica oportunitat de participar en el pregó de la nostra Festa Major d'enguany i, sobretot, voldria donar les gràcies a tota la Colla pel gran recolzament durant aquest anys en què n'he format part com a cap de colla. Espero poder gaudir durant molts anys més de la fal·lera geganterera. I ara dono pas als nostres futurs geganters, els més menuts de la colla.

Salut a tothom!

PREGÓ DEL LLUÍS MARGALEF I GRIFOLL, FILL DE GEGANTER (11 ANYS)

“Avui comença la Festa Major de Mont-roig! Quan sentim Festa Major, en un poble com el nostre, ens haurien de venir al cap gralles, timbals i gegants. El nostre poble està ple de tradicions, de costums i de cultura, que no hem de deixar perdre, però ens trobem que en els últims temps són els grans oblidats. Des de que érem molt petitets i petitetes que anem amb les nostres mares i pares a veure els gegants, a fer-los ballar, a sentir la música dels grallers i timbalers. Ens estimem els gegants i tot el que els envolta i no volem que es perdi! Als pobles del voltant, la Festa Major no comença sense els gegants”.

Lluís Margalef i Grifoll

PREGÓ DEL PERE VEGA I ANGUERA, FILL DE GEGANTER (11 ANYS)

“Si tanco els ulls m’imagino quan els gegants comencen a ballar, la plaça està en silenci, tot es para, es sent el soroll de les gralles i els timbals i així comença la Festa Major!

Però sabeu el que necessitem?

Pere Vega i Anguera

Volem la vostra ajuda per mantenir vives les tradicions, els costums i la cultura del nostre poble!

Però això no s’aconsegueix sense un poble que s’estima el seu poble, sense un poble que lluita pel que li agrada! I un poble que cuida la seva cultura! No hi ha gegants sense gent que els vagi a veure! No hi ha gegants sense balladors! No hi ha música sense grallers! A tots els que estem aquí, però sobretot al poble, a Mont-roig!

Lluitem tots per mantenir viva la nostra cultura, que és part del poble!”.

Visca els gegants!
Visca Mont-roig!
Visca Catalunya!

Vista de la pl. de mossèn Gaietà Ivern

Geganters, grallers i pregoners amb la M.D. de la Roca, l'1-9-2024